

Ανακοίνωση-καταπέλτης της Ι.Μ. Πειραιώς για την Σύνοδο του Κολυμπαρίου της Κρήτης

Ι. Μ. Πειραιώς, Φεβρουάριος 1, 2017 στις 9:04 πμ

«Ποιοι είναι εκείνοι που θεολογούν μέσα στο θολό μυαλό και την πλάνη τους» αναρωτιέται, με ανακοίνωσή της, η Ι.Μ. Πειραιώς.

Τα λόγια αυτά (ιεράρχου) έχουν ως στόχο τους συμμετέχοντες της «Συνόδου», όπως την αποκαλεί, του Κολυμπαρίου της Κρήτης, γεγονός που επτά περίπου μήνες μετά συνεχίζει να προκαλεί θύελλα αντιδράσεων.

Αναλυτικά η ανακοίνωση του Γραφείου επί των αιρέσεων και παραθρησκειών της Ιεράς Μητρόπολης Πειραιώς:

«ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ «ΘΕΟΛΟΓΟΥΝ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΘΟΛΟ ΜΥΑΛΟ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΛΑΝΗ ΤΟΥΣ»;

Η «Σύνοδος» του Κολυμπαρίου της Κρήτης εξακολουθεί να βρίσκεται μέχρι σήμερα, μετά παρέλευση επτά περίπου μηνών από την σύγκλησή της, στην κορυφή της εκκλησιαστικής επικαιρότητας και να αποτελεί το «αντιλεγόμενο σημείο», όχι μόνον πανελληνίως αλλά και πανορθόδοξως. Ένα πλήθος δημοσιευμάτων στο διαδίκτυο και τα Μ.Μ.Ε. κατακλύζουν καθημερινά την επικαιρότητα. Μια ατμόσφαιρα οργής και αναβρασμού, που συνεχώς αυξάνει, κυριαρχεί μεταξύ του πιστού λαού του Θεού, για όσα απεφασίσθησαν στην εν λόγω «Σύνοδο». Ο λαός όλο και περισσότερο αρχίζει και συνειδητοποιεί, ότι η **«Σύνοδος» αυτή τελικά δεν ήταν μια αληθινή Ορθόδοξη Σύνοδος, αλλά μια ψευδοσύνοδος**. Εν τω μεταξύ οι θιασώτες της, καθώς βλέπουν την αντίδραση του λαού, καθώς βλέπουν γύρω τους σχίσματα και αποτειχίσεις, με συνεχώς αυξανόμενο ρυθμό, προσπαθούν απεγνωσμένα με νύχια και δόντια να περισώσουν το κύρος της και να την παρουσιάσουν ως γνήσια Ορθόδοξη Σύνοδο. Μη δυνάμενοι όμως να το αποδείξουν με πειστικά θεολογικά επιχειρήματα, καταφεύγουν σε απειλές και απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς εναντίον όσων εμμένουν στην γραμμή των Αγίων Πατέρων και αγωνίζονται να παραμείνει η αγία Ορθόδοξη Πίστη ανόθευτη και απαραχάρακτη.

Έχει ήδη τονιστεί από πολλούς και είναι πλέον κοινός τόπος, ότι πολλά σημεία των συνοδικών κειμένων έχουν ασάφειες και αντιφάσεις και δεν εναρμονίζονται με άλλα σημεία των αυτών κειμένων. Το γεγονός αυτό βεβαίως είναι πρωτόγνωρο στη ιστορία των αγίων Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων, οι οποίες διακρίνονται για την σαφήνεια και την ακριβολογία των δογματικών αποφάσεών των. Στις αποφάσεις των δεν αφήνονται περιθώρια για παρερμηνείες. Σ' αυτές ορίζεται επακριβώς το **«ναι, ναι και το ου, ου»** (Ματθ.5,37).

Ωστόσο στα συνοδικά κείμενα δεν έχουμε μόνο ασάφειες και αντιφάσεις, αλλά και κακόδοξες διατυπώσεις. Συγκεκριμένα στο κείμενο με τίτλο: «Σχέσεις της Ορθόδοξου Εκκλησίας προς τον λοιπόν χριστιανικόν κόσμον» εισάγεται μια αιρετική εκκλησιολογία, όπως πολύ εύστοχα επεσήμανε ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ιερόθεος σε εκτενέστατη θεολογική παρέμβαση, (33 σελίδων), την οποία κατέθεσε στην Σύνοδο της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, (23 και 24 Νοεμβρίου του 2016). Ο ως άνω ιεράρχης σχολιάζοντας την τελική πρόταση που κατέθεσε η Εκκλησία της Ελλάδος στη «Σύνοδο» της Κρήτης ότι «η Ορθόδοξος Εκκλησία αποδέχεται την ιστορικήν ονομασίαν των μη ευρισκομένων εν κοινωνία μετ' αυτής άλλων ετεροδόξων χριστιανικών Εκκλησιών και ομολογιών», παρατηρεί τα εξής: «Όμως η νέα αυτή πρόταση της πλειοψηφίας της αντιπροσωπείας μας, αφ' ενός μεν απομακρύνεται από την ομόφωνη απόφαση της Ιεραρχίας μας, αφ' ετέρου δε είναι κακόδοξη και αντορθόδοξη».

Και αποδεικνύει στη συνέχεια με αδιάσειστα θεολογικά επιχειρήματα ότι: «ή θα υπάρχει εκκλησία χωρίς αιρετικές διδασκαλίες, η οποία σώζει τους ανθρώπους, ή θα είναι αιρετική

ομάδα, η οποία δεν μπορεί να αποκαλείται Εκκλησία. Το να ενώνονται οι δύο αυτές λέξεις – ετερόδοξη και Εκκλησία – σε μια ενότητα και η μία είναι κοσμητικό επίθετο της άλλης, είναι γεγονός εσφαλμένο, γιατί τότε εμπαίζονται και οι ετερόδοξοι και οι Ορθόδοξοι».

Στην θεολογική του ανάλυση παρουσιάζει και αποδεικνύει, ότι η παρά πάνω κακόδοξη διατύπωση προέρχεται από την αιρετική προτεσταντική θεωρία περί αοράτου και ορατής Εκκλησίας: «Η νέα αυτή πρόταση, [με την οποία γίνεται αποδεκτός ο όρος ‘ετερόδοξη εκκλησία’], εκφράζει την προτεσταντική άποψη περί αοράτου και ορατής Εκκλησίας, που είναι μια ‘νεστοριανική εκκλησιολογία’».

Ωστόσο τις παρά πάνω κρυστάλλινες και πέρα για πέρα Ορθόδοξες θεολογικές θέσεις, δεν μπορούν να τα δεχθούν οι υποστηρικτές της «Συνόδου». Ισχυρίζονται, «διαρρηγνύοντας τα ιμάτιά τους», ότι η «Σύνοδος» της Κρήτης είναι μια ορθόδοξος Σύνοδος και οι αποφάσεις της σύμφωνες με την ορθόδοξη παράδοση.

Με πολλή λύπη πληροφορηθήκαμε από το διαδίκτυο για όσα διατύπωσε πρόσφατα, (18.1.2017) Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης σε λόγο του κατά την εορτή των Αγίων Αθανασίου και Κυρίλλου, τον οποίον δημοσιοποίησε το ιστολόγιο «orthodoxiaonline». Ο εν λόγω ιεράρχης επί τη ευκαιρία της ως άνω εορτής εξαπέλυσε δριμύτατη κριτική εναντίον όσων δεν συμμερίζονται τις απόψεις του. Μεταξύ άλλων είπε: «Ομολογητής αληθινός είναι ο Μέγας Αθανάσιος και δεν μπορεί κανείς να έρθει και να σταθεί δίπλα στην Μεγάλη Αυτή Μορφή, που αποτελεί ένα Πνευματικό Κάτοπτρο, που ορθοτόμησε τον Λόγο της Αληθείαςεν αντιθέσει με κάποιους που θεολογούν μέσα από το θολό τους το μυαλό και μέσα από την πλάνη τους, υβρίζοντας και κατακρίνοντας συνεχώς Ιερές Συνόδους, Ιεράρχες, Κληρικούς αλλά και λαϊκούς». Ο Μέγας Αθανάσιος όντως υπήρξε «ένα Πνευματικό Κάτοπτρο, που ορθοτόμησε τον Λόγο της Αληθείας....».

Μέχρις εδώ όλα καλά, συμφωνούμε απόλυτα. Στη συνέχεια όμως επιτίθεται με πρωτοφανή μανία και απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς σε όσους αντιτάσσονται στις κακόδοξες αποφάσεις της «Συνόδου» της Κρήτης. Ρωτάμε: Άραγε Σεβασμιώτατε «Θεολογούν μέσα στο θολό μυαλό τους και μέσα στην πλάνη τους» οι Προκαθήμενοι και οι Επίσκοποι των τεσσάρων Πατριαρχείων, (Αντιοχείας, Ρωσίας, Βουλγαρίας και Γεωργίας), οι οποίοι άσκησαν κριτική και αρνήθηκαν αιτιολογημένα να συμμετάσχουν στη «Σύνοδο» της Κρήτης, επειδή διαπίστωσαν ότι τα προσυνοδικά κείμενα έχουν ανάγκη διορθώσεων; «Θεολογούν μέσα στο θολό μυαλό τους και μέσα στην πλάνη τους» οι δύο Εκκλησίες της Βουλγαρίας και Γεωργίας, οι οποίες μετά την διεξαγωγή της «Συνόδου» της Κρήτης και αφού μελέτησαν τις συνοδικές αποφάσεις της, κατέληξαν με ιδικές των επίσημες συνοδικές αποφάσεις ότι η «Σύνοδος» της Κρήτης δεν είναι ούτε Μεγάλη, ούτε Αγία, ούτε Σύνοδος; «Θεολογούν μέσα στο θολό μυαλό τους και μέσα στην πλάνη τους» ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ιερόθεος, δεκαεπτά επίσκοποι της Σερβικής Εκκλησίας και πέντε της Εκκλησίας της Κύπρου, οι οποίοι έλαβαν μέρος στη «Σύνοδο», αλλά δεν υπέγραψαν τις αποφάσεις της; «Θεολογούν μέσα στο θολό μυαλό τους και μέσα στην πλάνη τους» οι Μητροπολίτες Πειραιώς κ. Σεραφείμ, Κυθήρων κ. Σεραφείμ και Γλυφάδας κ. Παύλος, οι οποίοι απορρίπτουν τις αποφάσεις της «Συνόδου» ως απαράδεκτες και κακόδοξες; «Θεολογούν μέσα στο θολό μυαλό τους και μέσα στην πλάνη τους», εγνωσμένου κύρους και παγκοσμίου εμβελείας πανεπιστημιακοί Καθηγητές, όπως ο πρωτ. π. Γεώργιος Μεταλληνός, ο πρωτ. π. Θεόδωρος Ζήσης, ο κ. Δημήτριος Τσελεγγίδης, κ.α., οι οποίοι άσκησαν κριτική και όρθωσαν τεκμηριωμένο θεολογικό λόγο κατά της «Συνόδου» και των αντορθόδοξων αποφάσεών της; «Θεολογούν μέσα στο θολό μυαλό τους και μέσα στην πλάνη τους» οι Καθηγούμενοι και οι Πατέρες από τις Ιερές Μονές Κωνσταμονίτου αγίου Όρους, αγίας Παρασκευής Μηλοχωρίου, (Φλωρίνης), Αγίου Νικοδήμου Γουμένισσης, Παντοκράτορος

Μελισσοχωρίου, Μεταμορφώσεως Σοχού, Ιερές Μονές από την Ρουμανία, Μολδαυία και Ουκρανία, οι Πατέρες της Ρουμανικής Σκήτης αγίου Όρους και μια πλειάδα ιερομονάχων και μοναχών εγνωσμένης αρετής και πνευματικής ακτινοβολίας από το Άγιο Όρος και όχι μόνον, οι οποίοι απορρίπτουν τις αποφάσεις της «Συνόδου» της Κρήτης;

«Θεολογούν», τέλος «μέσα στο θολό μυαλό τους και μέσα στην πλάνη τους» επιφανείς κληρικοί και θεολόγοι, αλλά και ο πιστός λαός, (χιλιάδες τον αριθμό), οι οποίοι υπέγραψαν το ομολογιακό κείμενο «Ανοικτή επιστολή – Ομολογία» της «Συνάξεως Κληρικών και Μοναχών», για να δηλώσουν έμπρακτα, ότι δεν αποδέχονται τις αποφάσεις της «Συνόδου» της Κρήτης;

Κατηγορεί επίσης ο Σεβασμιώτατος όλους τους παρά πάνω μνημονευθέντας, ότι πέφτουν στο αμάρτημα της κατακρίσεως: «...κατακρίνοντας συνεχώς Ιερές Συνόδους, Ιεράρχες, Κληρικούς αλλά και λαϊκούς». Αγνοεί φαίνεται ότι την ευθύνη για την διαφύλαξη της πίστεως από την αίρεση δεν έχουν μόνον οι επίσκοποι, αλλά όλο το σώμα της Εκκλησίας, κλήρος και λαός. Η Ορθόδοξη πίστη δεν είναι ιδιοκτησία των Επισκόπων, την οποία μπορούν να διαχειρίζονται κατά το δοκούν, αλλά κτήμα όλων. Αν ρίξουμε μια ματιά στην εκκλησιαστική μας ιστορία, θα διαπιστώσουμε ότι στα θέματα της πίστεως ήταν πάντοτε ενεργός η συμμετοχή του λαού του Θεού.

Ο Άγιος Θεόδωρος ο Στουδίτης τονίζει κατηγορηματικά ότι: «Είναι εντολή του Κυρίου να μη σιωπάμε όταν κινδυνεύει η Πίστη... όταν πρόκειται για την πίστη, δεν μπορούμε να πούμε· Εγώ ποιός είμαι; Είμαι ιερέας; Όχι. Άρχοντας; Ούτε. Στρατιώτης; Από που; Γεωργός; Ούτε και αυτό. Είμαι φτωχός, εξασφαλίζοντας μόνο την καθημερινή μου τροφή. Δεν έχω λόγο ούτε ενδιαφέρον για το θέμα αυτό. Αλλοίμονο! Οι πέτρες θα κράξουν, και συ μένεις σιωπηλός και αδιάφορος;... Όστε ακόμα και ο φτωχός την ημέρα της κρίσεως δεν θα έχει καμιά δικαιολογία, αν τώρα δεν μιλά, γιατί θα κριθεί και μόνο γι' αυτό».

Ο πιστός λαός του Θεού είναι ο έσχατος κριτής της ορθότητας και της εγκυρότητας των αποφάσεων οποιασδήποτε Συνόδου· είναι αυτός, που με την γρηγορούσα εκκλησιαστική και δογματική του συνειδηση επικυρώνει, ή απορρίπτει αυτά, που αποφαίνονται οι Σύνοδοι. Όπως τονίζει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ιερόθεος: «...και οι λαϊκοί είναι μάρτυρες της αληθείας, είναι ποιμένες (εμμέσως) του λαού του Θεού, είναι συνεργοί των Ποιμένων, ακόμα συμμετέχουν ως σύμβουλοι στις Οικουμενικές Συνόδους και επί πλέον δέχονται η απορρίπτουν τις αποφάσεις των Οικουμενικών Συνόδων. Ο λαός, (κλήρος και λαϊκοί), δεν δέχθηκαν την ένωση των 'Εκκλησιών', που έγινε στην Φερράρα Φλωρεντία».

Η Εγκύκλιος των πατριαρχών της Ανατολής του 1848 καταλήγει με την διακήρυξη ότι: «Παρ ημίν ούτε Πατριάρχαι ούτε Σύνοδοι εδυνήθησαν ποτε εισαγαγείν νέα, διότι ο υπερασπιστής της θρησκείας εστί αυτό το σώμα της Εκκλησίας, ήτοι αυτός ο λαός, όστις εθέλει το θρήσκευμα αυτού αιωνίως αμετάβλητον και ομοειδές τω των Πατέρων αυτού».

Έχουμε πάμπολλες περιπτώσεις στην εκκλησιαστική μας ιστορία, στις οποίες συνέβη να πλανηθούν Πατριάρχες και Επίσκοποι και την Ορθόδοξη πίστη κράτησαν απλοί παπάδες και μοναχοί, (βλέπε άγιος Μάξιμος ο ομολογητής, άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς κ.α.).

Ισχυρίζεται επίσης ο Σεβασμιώτατος ότι: *«αυτοί κατακρίνουν τους πάντες, με την δικαιολογία ότι η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος ανεγνώρισε ως Εκκλησίες τους αιρετικούς. Αυτό αποτελεί την μεγαλύτερη ψευδή πλάνη και διαστροφή της αλήθειας που διακηρύσσουν οι κύριοι αυτοί. Ουδεμία εκκλησιαστικότητα δεν αναγνωρίσθη προς τους αιρετικούς, είτε αυτοί λέγονται παπικοί, είτε προτεστάντες, απεναντίας κατεδικάσθη η Ουνία»*. Πως μπορεί όμως να αποδείξει τον παρά πάνω ισχυρισμό του; Τα συνοδικά κείμενα τον διαψεύδουν. Η αναγνώριση εκκλησιαστικότητας στους ετεροδόξους αιρετικούς είναι σαφέστατη, όπως καταδείξαμε παρά

πάνω και δεν χρειάζεται να επανέλθουμε.

Παρά κάτω προσθέτει: «Δεν υπάρχει μεγαλύτερο αμάρτημα από το να διασπά κανείς την ενότητα για χάρη της εγωπαθούς αντιλήψεως του, του εγωισμού και της πλάνης του, όπως πράττουν κάποιοι κύκλοι που αποκαλούνται και ομολογητές». Και στο σημείο αυτό δεν ορθοτομεί τον λόγον της αληθείας ο Σεβασμιώτατος. Διότι εκείνοι που στην πραγματικότητα διασπούν την ενότητα της Εκκλησίας δεν είναι «κάποιοι κύκλοι που αποκαλούνται και ομολογητές», αλλά η ίδια η «Σύνοδος» της Κρήτης, η οποία δίχασε τον Ορθόδοξο κόσμο με τα αντορθόδοξα δόγματα, τα οποία εθέσπισε και συνοδικώς επεκύρωσε. Η αγιοπνευματική ενότης της Εκκλησίας διασφαλίζεται πρωτίστως και κυρίως, όπως πολύ ωραία διακηρύσσει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, εν τη ενότητι της πίστεως: **«Όταν δε πάντες ομοίως πιστεύομεν, τότε ενότης εστίν»**. Δίχασε η «Σύνοδος» τις Ορθόδοξες Εκκλησίες σε εκείνες που την αποδέχονται και σε εκείνες που την απορρίπτουν. Δίχασε τους ιεράρχες των δέκα εκκλησιών, που συμμετείχαν στη «Σύνοδο», σε εκείνους που την αποδέχονται και σε εκείνους που την απορρίπτουν. Δίχασε το Άγιον Όρος και πολλά Μοναστήρια από την Ελλάδα και άλλες Ορθόδοξες χώρες. Δίχασε τέλος τον πιστό λαό του Θεού.

Παρά κάτω ισχυρίζεται: «Ιστορικά και μόνο αν το δούμε, πως μπορούμε αλλιώς να τους αποκαλέσουμε αφού αυτό είναι το όνομα τους. Στην Παραβολή του Ασώτου Υιού, ο υιός όταν απομακρύνθηκε εκ της πατρώας οικίας απώλεσε την ιδιότητα του ως Υιός;»! Χρέος και αποστολή της «Συνόδου» της Κρήτης δεν ήταν να γράψει εκκλησιαστική ιστορία, αλλά να δογματίσει ορθοδόξως. **Τον παρακαλούμε να αναγνώσει το «ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟ» κείμενο της Δ.Ι.Σ., διότι αποκαλεί τους ετεροδόξους αιρέσεις.** Η «Σύνοδος» της Κρήτης εκλήθη να εκφράσει την δογματική της αυτοσυνειδησία, όπως αυτό συνέβαινε ανέκαθεν σε όλες τις οικουμενικές Συνόδους της Εκκλησίας μας. Χρέος της ήταν να οριοθετήσει με σαφή εκκλησιολογικά όρια την Εκκλησία από τις αιρέσεις, την Ορθοδοξία από την ετεροδοξία, η οποία σφετερίζεται την αποστολική αλήθεια. Κάνετε μεγάλος λάθος, Σεβασμιώτατε, αν νομίζετε ότι το όνομα των ετεροδόξων είναι «Εκκλησία», δηλαδή Σώμα Χριστού, (Εφ.1,22-23). Οι ετεροδοξοί καταδικάσθηκαν από πλήθος Ορθοδόξων Συνόδων από του σχίσματος και εντεύθεν ως αιρετικοί. Αυτό είναι το όνομά τους. Αν αμφιβάλτετε, κάνετε τον κόπο να διαβάσετε την κορυφαία και περισπούδαστη δίτομη Δογματική του αιμνήστου καθηγητού της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Ιωάννου Καρμίρη με τίτλο: «Τα δογματικά και συμβολικά μνημεία της Ορθοδόξου Καθολικής Εκκλησίας» και εκεί θα πεισθείτε, ότι έχουμε απόλυτο δίκαιο.

Πέρα για πέρα άστοχη, επίσης, θεωρούμε την προσπάθειά του να στηρίξει τον παρά πάνω ισχυρισμό του στην παραβολή του Ασώτου. Ο άσωτος, καθ' ο άσωτος, (από το στερητικό α και το ρήμα σώζω), δεν είχε καμία ελπίδα σωτηρίας εν' όσω παρέμενε στην κατάσταση της αποστασίας, μακράν της πατρικής οικίας. Μόνον όταν επέστρεψε, του εδόθη «δακτύλιος εις τη χείρα αυτού», (Λουκ.15,22), που συμβολίζει τον αρραβώνα του αγίου Πνεύματος, την αποκατάστασή του στη θέση του Υιού, την οποία είχε απολέσει λόγω της αποστασίας του. Όπως διδάσκει ο απόστολος Παύλος: **«όσοι γαρ Πνεύματι Θεού άγονται, ούτοί εισιν υιοί Θεού»** (Ρωμ. 8,14). Όσοι οδηγούνται και κατευθύνονται από το Πνεύμα του Θεού, αυτοί είναι οι πραγματικοί υιοί του Θεού. Ο άσωτος φυσικά δεν μπορεί να συγκαταριθμηθεί μεταξύ εκείνων που κατευθύνονται από το Πνεύμα του Θεού και άρα δεν μπορεί να ονομασθεί πραγματικός υιός του Θεού, (εν όσω παρέμενε, εννοείται, στην κατάσταση της ασωτίας). Παρά κάτω συμπληρώνει: «αυτό το Πνεύμα συμμαρτυρεί τω πνεύματι ημών ότι εσμέν τέκνα Θεού. ει δε τέκνα, και κληρονόμοι, κληρονόμοι μεν Θεού, συγκληρονόμοι δε Χριστού» (Ρωμ. 8,16-17). Ο άσωτος αφού δεν ήταν κληρονόμος, ούτε τέκνο μπορεί να ήταν.

Και ας έρθουμε τώρα στους ετεροδόξους. Οι ετεροδοξοί μοιάζουν με τον άσωτο υιό, διότι

πλανήθηκαν, έχασαν την αποστολική πίστη και λατρεύουν ένα ψεύτικο, έναν ανύπαρκτο Χριστό. Αποκόπηκαν από την Εκκλησία ως μη μετανοήσαντες και ως «ανιάτως νοσήσαντες», εν όσω δε παραμένουν εκτός της Εκκλησίας, δεν έχουν καμία ελπίδα σωτηρίας και δεν έχουμε το δικαίωμα να τους ονομάσουμε «Εκκλησίες». Έπαυσαν να καθοδηγούνται και να κατευθύνονται από το Πνεύμα του Θεού και κατά συνέπεια, σύμφωνα με τους παρά πάνω λόγους του αποστόλου έπαυσαν να είναι τέκνα Θεού. Η απάντηση λοιπόν στο ερώτημα του Σεβασμιώτατου: «ο υιός όταν απομακρύνθηκε εκ της πατρώας οικίας απώλεσε την ιδιότητα του ως Υιός;» είναι ότι ναι, πράγματι την απώλεσε.

Τελειώνει ο Σεβασμιώτατος με την εξής θέση: *«Η Εκκλησία είναι η Φιλόστοργος Μητέρα και αναμένει την επιστροφή, και των πεπλανημένων, και των πεπτωκότων και των αμαρτωλών. Η Εκκλησία είναι Ιατρείο και η αγκαλιά της Αγάπης του Θεού...»*. Συμφωνούμε μαζί του. Όμως δεν το έκανε αυτό η «Σύνοδος» της Κρήτης. Δεν κατονόμασε και δεν στηλίτευσε τις αιρέσεις ως οδούς απώλειας. Δεν κάλεσε τους ετεροδόξους- αιρετικούς να αποβάλλουν τις κακόδοξες πλάνες τους και να ενταχθούν στην Ορθόδοξη Καθολική Εκκλησία, την αληθινή Εκκλησία του Χριστού για να σωθούν.

Περαίνοντας το σχόλιό μας στα λεγόμενα του Σεβασμιωτάτου, (τον οποίο, κατά τα άλλα και αγαπούμε και τιμούμε), εκφράζουμε τη λύπη μας, διότι οι παρά πάνω λόγοι του υπήρξαν πέρα για πέρα άστοχοι και παραπλανητικοί για το ορθόδοξο πλήρωμα. Φθάσαμε δυστυχώς σήμερα στο θλιβερό κατόντημα να θεωρείται η προάσπιση της Ορθοδόξου πίστεως απαξία και ύβρις. Παρακαλούμε λοιπόν τον Σεβασμιώτατο, κατ' αρχήν να καθίσει και να ξαναδιαβάσει Εκκλησιαστική Ιστορία και Δογματική, (κατά προτίμηση των καθηγητών Ι. Καρμίρη, και Ι. Ρωμανίδη). Και στη συνέχεια τον παρακαλούμε ταπεινά να ανασκευάσει τα λεγόμενά του, για να τον δοξάσει ο Πανάγιος Θεός».

<http://www.vimaorthodoxias.gr/mitropoleis/anakinosi-katapeltis-tis-i-m-pireos-gia-tin-sinodo-tou-kolimpariou-tis-kritis/>